

Lúc này, tờ ng “Dòng Chính” được s dụng khá phổ biến trong cộng đồng người Việt t n ở Hoa K . Nhan nh n trên báo chí, trên radio, trên talkshow, trên internet, người ta không ng t nói đến báo chí dòng chính, chính tr dòng chính.

Thi n nghĩ, trong t ng lai, biết đâu sẽ có thêm: Tôn giáo dòng chính, Th ng m i dòng chính, K ngh dòng chính, D ch v dòng chính n a v.v. Nh ng ch m i c đoán ch a đi vào s dụng, chúng tôi ch a dám bàn t i, ch xin t n m n đôi đi u v hai t ng đang được nói ho c vì t nh u là các ch truy n thông dòng chính, và chính tr dòng chính thôi.

Truy n Thông Dòng Chính

Nhóm ch “truy n thông dòng chính” là m t chuy n ng t Mainstream Media c a ti ng M . Ch c ch n th r i. Đã “chính”, thì t t nhiên ph i có “tà”. Chính/tà là hai ph m trù đ i ngh ch. Đã có truy n thông dòng chính thì t ph i có truy n thông dòng tà, nh ng không nghe ai nói đến truy n thông dòng tà. Cũng v y, có chính thì không th không có ph . Chính/ph là hai giá tr đ ng c p. Có truy n thông dòng chính, nh ng không th y có truy n thông dòng ph n c M này. Ít n a bên VN hi n nay, người ta còn phân bi t ra báo chí l ph i c a b n th ng tr , v i báo chí l trái t c báo chui c a người dân b tr . Ho c, thông tin trong lu ng do các ng loa chính th c phát ra, v i thông tin ngoài lu ng c a dân chúng ngoài đ ng, ngoài ch . Chung nh t, có cái chính thì ít ra cũng ph i có cái g i là “không chính” nào đó. Nh th m i ph i. Nh ng đáng ti c, chúng ta đã không có truy n thông nào là truy n thông ngoài dòng chính c . Nh th có ph i truy n thông dòng chính m t mình m t ch trong cái ch đ dân ch đa nguyên c a n c M mà chúng ta đang s ng không? Tò mò m t chút, đi tìm câu gi i đáp cho cái th c m c này có l cũng không ph i là chuy n vô ích.

Trong Th Chi n I, qua nh ng th a thu n bí m t và x o quy t, sau khi n c M cam k t tham gia vào cu c chi n, các chi n l c gia chính tr nh n ra r ng m i s đã s n sàng, nh ng còn có m t cái gì đó ch a n, đó là v n đ lòng dân. Làm sao chinh ph c được c m tình c a qu n chúng là v n đ c n ph i đ t ra. Lúc đó Wall Street ki m soát nh u b ph n quan tr ng đáng k c a ngành truy n thông. Gia đình Morgan, m t th l c n i ti ng v ngành ngân hàng, phát tri n t i m c thành m t đ qu c tài chánh và k ngh , đã l a ch n nh ng nhà qu n lý hàng đ u đ đi u khi n nhà phát hành Harper & Brothers lúc đó đang g p khó khăn. Riêng trong lãnh v c báo chí, Pierpont Morgan đã ki m soát các t The New York Sun, The Boston, News Bureau, Barron’s magazine, và The Wall Street Journal. Tháng 3 năm 1915, kh n ng c a nhà Morgan, c a các ngành s t thép, đóng t u và vũ khí, cũng nh nh ng c s ph thu c c a h đã t p h p được 12 nhà báo th ng th ng trên th gi i. Nh ng nhà báo này được m n đ làm

công việc là đưa ra một số tờ báo có ảnh hưởng nhất tại Hoa Kỳ và để họ hiểu được tầm soát chính sách chung hàng ngày của báo chí. Họ thấy rằng cần phải mua chuộc số kiểm soát của 25 tờ báo và các hãng tin lớn như New York Times, Washington Post, NBC, CBS v.v. Số tờ báo thu được từ tờ báo là để ông lái của tờ báo đã mua được. Một tờ báo được đặt một chút để giám sát của một thông tin liên hệ tới các vấn đề thời sự, quân sự, các chính sách và tài chính, và tất cả các vấn đề quốc gia cũng như quốc tế được coi là sẽ còn để lại lợi ích của những người đã bỏ tiền mua các tờ báo đó. Đến năm 1937, tập đoàn Morgan đã kiểm soát được các dịch vụ quốc gia của họ bắt đầu một nhóm tài chính để được nào. Đây là bước đầu tiên để báo chí Mỹ sắp hàng đi vào hệ thống, có lãnh đạo, và được chỉ đạo cho mục đích làm ăn của các "đại gia".

Qua thời gian và qua những tiến bộ của khoa học kỹ thuật, truyền thông trở thành một sự cần thiết có thể nói là vô địch. Kết quả thực sự của cuộc cách mạng truyền thông là hình thức truyền thông truyền thông Mỹ trong cuộc chiến VN là một thí dụ điển hình nhất. Thời Đệ I VNCH, trong biên chế HT Thích Quang Đức "tuyệt vời", chỉ có hai nhà báo thuộc truyền thông dòng chính Mỹ được mời đến chấp hành và làm phóng sự là David Halberstam của New York Times và Malcolm Brown của AP. Hai nhà báo này sau đó được lãnh giải thưởng Pulitzer vì công lao thời kỳ đầu tiên của họ ở Đệ I VNCH, đưa miền Nam đến được một nền hoàn toàn. Hệ thống này bao gồm không những báo viết, radio, mà lợi hại nhất là truyền hình và internet. Chính vì thế các tập đoàn truyền thông, các chính quyền, dù là dân chủ hay độc tài, đều muốn nắm truyền thông trong tay. Hệ thống truyền thông được đặt trên đây hiện nay được xây dựng thành một thế kỷ, mà những quan trọng khác của Mỹ nằm ngoài nó gọi nó là Truyền thông dòng chính, tức Mainstream Media. Cũng có khi người Mỹ gọi là truyền thông cấp tiến (Liberal Media). Và đôi khi nữa là truyền thông tả phái (Leftist Media). Mainstream Media do đó mà có. Như vậy là người Mỹ muốn gọi Mainstream Media là nhóm truyền thông khuynh tả hoặc cấp tiến để phân biệt với những sự truyền thông khác theo đường lối bảo thủ (conservative) hay độc lập. Người Việt thì quen gọi là báo chí khuynh tả hay truyền thông phân chia. Mainstream Media là sự hiểu của các tập đoàn truyền thông. Nhiệm vụ của nó là phục vụ cho các mục tiêu của tập đoàn.

Truyền thông dòng chính hiện nay do Hội Đồng Liên Lạc Ngoại Giao (The Council On Foreign Relations viết tắt là CFR) nắm giữ. CFR do Edward Mandell House, một tay Marxist, của viện nghiên cứu TT Woodrow Wilson (1913-1921) sáng lập năm 1921 và được nhà Rockefeller tài trợ. CFR là một hội vô lợi (non profit), vô đảng phái (non partisan). Kết luận của phái đoàn đi đầu của Reece của Quốc Hội năm 1953 cho thấy CFR công khai truyền bá khái niệm toàn cầu hóa thế giới và một mục tiêu là lập một Thế Giới Mới (New World Order). Ảnh hưởng của CFR tập trung vào các Bộ Ngoại Giao, Quốc Phòng, và Tài Chính Mỹ. Hội viên của CFR có một vài giới hạn trong trách nhiệm của các bộ và họ như là một số các quan quyền lực khác của chính quyền Hoa Kỳ. Tháng 10-1993 Richard Harwood của tờ Washington Post viết là một chút về phần số của các nhà báo của CFR. Ông nói: Tất cả các thành viên của CFR là vì một thể nhân mình được bước lên giai cấp cai trị, qua đó, họ không thu được phân tách và một nghĩa chính sách ngoại giao của Hoa Kỳ, mà còn giúp thiết lập ra chính sách của (Their membership

is an acknowledgment of their ascension into the American ruling class where they do not merely analyze and interpret foreign policy for the United States, they help make it). Các tờ p chí lớn có liên hệ với CFR là các tờ Life, Money, People, Fortune, Time, US News and World Report, Newsweek và một số khác nữa. Nhưng nhà phát hành nổi tiếng đi đầu cho CFR như IBM Publishing and Printing, Xerox, Viking Press, Harper and Row, Random House, và Harper Brothers. Song song với các hệ thống chính, báo và tờ p chí, các số Rockefeller còn có mặt trong ngành xuất bản sách. Tính ra có chừng 50 gia đình kiểm soát toàn bộ báo chí Mỹ. Qua CFR, Bộ Ngoại Giao, Ngũ Giác Đài, và Tòa Bạch Ốc đòi nắm quyền điểu hành mọi tin tức. Do đó, người dân chỉ được nghe như ng gị mà người ta muốn cho nghe. Số thế này chính đáng đến đến số đến nghe với các giá trị của tính vô tư và trung thực của truyền thông dòng chính Mỹ.

Chính Trị Dòng Chính

Tiếng Mỹ cho "Chính Trị Dòng Chính" có lẽ là Mainstream Politics? Trong phạm vi hiểu biết hiện nay của mình, người viết thú thực chưa gặp thấy chủ đề này trên sách báo Mỹ, mà chủ yếu một số các nhà hoạt động chính trị và cộng đồng người Việt số đông. Nếu có thì hẳn là người Mỹ số đông với một ý nghĩa nào đó riêng của họ. Nhưng người VN này hình như muốn gợi ý rằng Chính Trị Dòng Chính tức là tham gia chính quyền các cấp thông qua các cuộc bầu cử. Như vậy, người ta có thể nêu thắc mắc rằng: vậy thì những người Mỹ hoạt động chính trị ngoài hệ thống công quyền và không do dân bầu, phải nên gọi họ là chính trị dòng gì? Những người hoạt động chính trị trở thành công ngoài hệ thống công quyền như Mục S Luther Martin King Jr., các thành viên của CFR v.v., phải gọi họ là gì? Như trên vừa nói, CFR là một tổ chức phi chính phủ hoạch định ra các chính sách cho chính quyền Mỹ. Họ chỉ là một hội tụ nhân, không được pháp. Đảng khác từ trước tới nay, hai chính đảng Cộng Hòa và Dân Chủ thay nhau cầm quyền, nhưng dường như chính sách của Mỹ tới VN vẫn liên tục chỉ có thay đổi gì đâu. Điều đó cho thấy cái mà những người VN gọi là chính trị dòng chính là một số phần hoàn toàn trống rỗng. Dù Cộng Hòa hay Dân Chủ, chỉ có một dòng là dòng nắm quyền thì hành một cách tiêu toàn cầu hóa của thế giới Mỹ.

Bước vào thế kỷ CFR, và như mọi người đều tin tưởng: nước Mỹ được cai trị bởi một chính phủ vô hình. Chính phủ vô hình nói rằng ra là CFR mới là những người lãnh đạo thật sự đang "Run" nước Mỹ tới tận tận cùng. Chính quyền Hoa Kỳ tại Washington chỉ là những nhà điểu hành công việc của nước Mỹ. Hai hệ quả phát sinh từ thế kỷ chính trị này là: thế nhút, nên dân chủ Mỹ trở thành một nền dân chủ có định hình hời hợt. Và thế hai, chính quyền Mỹ là một cách để điểu hành bằng remote control. Nền dân chủ Mỹ được các thế giới người nắm, và coi là mô hình đáng bắt chước nó là thế nhút. Dường như chính trị thế kỷ này, ngoài việc phục vụ quyền lợi quốc gia, còn nhằm tới cái đích của những người làm ra chính sách là thiết lập một trật tự thế giới mới (New World Order), hoặc còn gọi là nền Cộng Hòa Toàn Cầu (Universal Republic). Tất cả chính sách đối ngoại do CFR hoạch định đều nằm trong một tiêu toàn cầu hóa (globalization) của Mỹ. Như thế thì những người cho rằng gia nhập cái gọi là chính trị dòng

chính Hoa Kỳ đã mở đầu giai đoạn chuyển đổi CS trong nước, nghĩa là làm thay đổi chính sách của Mỹ với VN, là một chuyển biến hoàn toàn phiêu lưu và không tiền lệ. Phiêu lưu bởi vì nó chuyển đi đến đâu cũng được. Và không tiền lệ bởi vì đã từng có CS trên đất Mỹ, song với những người Mỹ, mà còn một tiền lệ rằng Hoa Kỳ sẽ giúp mình tiêu diệt CS để khôi phục lại đất nước. Những nhà lãnh đạo ở Mỹ và thế giới như Truman, Eisenhower, Nixon, cha con Bush, Churchill, Gorbachev ... chuyển biến với toàn cầu hóa. TT Bush con trong bài Diễn Văn Tình Trạng Liên Bang năm 1991, đã vẽ cho cái chuyển biến này như sau: để hoàn thành khát vọng của toàn nhân loại, dựa trên sự chia sẻ các nguyên tắc và luật lệ, nó là ánh sáng của hàng ngàn đêm sáng, là những luồng gió thay đổi đến với chúng ta.

Xây dựng một trật tự thế giới tốt ra không phải là một khái niệm mơ hồ gì. Khoảng năm thế kỷ trước Công Nguyên, ở bên Trung, Khổng Tử đã rao giảng một trật tự xã hội phong kiến dựa trên 3 trật tự “Quân, Sư, Phò”. Những đàn bà trong xã hội phong kiến không có tư cách độc lập, mà chỉ là một nhân tố phụ thuộc: phụ gia tông phò, xuất giá tông phu, và phụ tử tông tử. Ở lâu sau thế giới Âu Châu, triết gia và nhà toán học Hy Lạp Plato có vẽ một mô hình quần lý xã hội khác. Ông hô hào dẹp bỏ chính phủ và các cấu trúc xã hội đang có, để thiết lập một trật tự mới, trong đó có 3 giai cấp: giai cấp cầm quyền, giai cấp quân nhân để bảo vệ giai cấp nông quyền, và giai cấp lao động. Bầy bè hôn nhân, gia đình và thế hệ. Trật tự đàn bà là của chung đàn ông và những người. Trẻ con sinh ra để cho xã hội nuôi. Khái niệm cộng sản bắt nguồn từ tư tưởng của Plato. Tư tưởng chớp bu nông quyền quần lý xã hội, Plato gọi là triết gia (philosopher). Thế kỷ Mười ngày nay, philosopher là các elite của các hội kín như CFR, Trilateral Commission, Skull & Bones v.v. Trật tự xã hội của Plato được các elite cầm biên và đang từng bước hình thành. Vì thế với những mặt, thế biến và cộng sản có những điểm giống nhau, vì đều bắt nguồn từ tư tưởng của Plato, những người biến đổi trên cao hơn cộng sản.

Trật tự thế giới mới được thiết lập bằng con đường Toàn Cầu Hóa. Thế giới mới được diễu hành bởi một nhà nước. Hội Quốc Liên rồi Liên Hiệp Quốc ngày nay là những bước hình thành của cái chế độ nhà nước toàn cầu. Chế độ toàn cầu này nắm tất cả quyền lực chính trị, tiền tệ, tinh thần và các giáo hội. Với cấu trúc toàn cầu hóa các nhà máy sản xuất có tác động làm phát triển đường diễu tể chế mới khu vực trên thế giới. Phong trào do lý luận ái và do phá thai sẽ chuyển động sẽ bùng nổ dân số, quân binh và nền kinh tế trên toàn cầu. Điều đáng nhận mạnh là Nền trật tự thế giới mới sẽ đưa đến một tôn giáo toàn cầu, đó là đạo thờ Thần Tài (Mammonism, đúng ra là thờ Satan). Các chiến dịch chống phá, bài bác tôn giáo, để biết là Thiên Chúa Giáo, tục hóa các nếp sống và văn hóa mang tính cách tôn giáo v.v. đều nhằm đến mục đích thế hệ này. Đó là cộng đồng cho thấy những điểm giống nhau giữa những giai cấp biến và cộng sản: xóa bỏ các ranh giới quốc gia để tiến tới một thế giới “đồng nhất”, biến con người thành công cụ sản xuất, phá bỏ mọi tôn giáo, cách riêng Thiên Chúa Giáo. Để tiến tới một thế giới như thế, CS áp dụng đường lối cộng đồng bách, trong khi thế biến sử dụng các biện pháp kinh tế, những ngành những hội u quần họ những người. Thế biến ở bậc cao hơn CS là như thế.

Đúng ng là i chính tr t i M có th tóm g n trong m t câu ng n, r t thông đ ng: Có ti n mua tiên cũng đ c, hay, đ ng ti n làm nên t t c . S gi u sang luôn luôn m c quy n l c, và quy n l c đ ra s gi u sang. Quy n l c và ti n tài là ch em sinh đôi. Chúng là m c b t t n c a nhi u ng i. Đ đ t đ c chúng, ng i ta g t b t t n dân t c, lòng yêu t qu c, ch i b m i lý t ng, và đ p tên m i lập tr ng chính tr . Vì th không l g i khi th y n c M đã đ ra k thù, nuôi đ ng nó, r i di t nó. T t c ch đ thu l i. S th x y ra đã quá nhi u. M đã giúp đ ti n b c cho cu c Cách M ng Vô S n Nga thành công. M đã giúp cho Saddam Hussein n m quy n t i Irak. M đã giúp k thu t nguyên t và h tr kinh t cho Trung C ng tr thành m t c ng qu c nh ngày nay. Và chính quy n Obama đang ng m ng m nâng đ kh ng b t i Hoa K . T t c nh ng chính sách ngoài binh th đó đ u đ c báo chí dòng chính ng h tri t đ .

Chính sách c a M t i VN cũng n m ngoài binh th , sách v nh đã th y. Trong khi chi n tranh nghi ng v phía có l i là VNCH, thì truy n thông dòng chính M th i phong trào ph n chi n bùng lên đ giúp quân đ i M rút lui. N c M ch ng c m th y h th n là m t c ng qu c s m t ph i thua tr n. Đ i h n ba th p niên sau cho đ n khi VGCS cùng đ ng, r i vào ngõ bí không l i thoát, M m i ch ng minh vi c t ý thua tr n c a mình là có lý. Đây rõ ràng là m u đ c a n c M mà nh ng chính khách t n n không nhìn ra. Đã có đ ng minh VNCH đ ngấn Trung C ng thì lý do gì M l i tri t b VNCH? T i sao M c tình dung túng VGCS đ n ngày nay đ dùng nó làm l c ng án ng T u c ng? Có ba lý do đ gi i thích:

- Th nh t, VN là m t v trí chi n l c t i quan tr ng t i Á Châu, l i gi u tài nguyên trong m t b t c m t c ng qu c nào. Do đó M không th b m c.

- Th hai, b n ch t c a đ ng VGCS là bán n c nên chúng sẵn sàng làm đ y t cho b t c k nào mi n là đ c s ng còn. VGCS hi n vào cái th n u mu n s ng b t bu c ph i làm tay sai, không tay sai cho M thì tay sai cho T u. Ng i Qu c Gia không nh th . Ch u cúi đ u làm tay sai ph c v cho quy n l c a ngo i bang đ đ c s ng, ng i QG không th làm đ c. Ng i M hi u đ u này.

- Th ba, trên bình di n lý thuy t, v i ch tr ng xây đ ng m t Tr t T Th Gi i M i, M không th ch p nh n h c thuy t C n Lao Nhân V , vì h c thuy t này ch tr ng ph c v con ng i trong t cách là m t nhân v , trong khi Tr t T Th Gi i M i cũng gi ng nh CS, ph c v t p th (class) ch không ph c v cá nhân. Vì th M ph i gi t TT Ngô Đình Di m và lý thuy t C n Lao Nhân V c a ông. Nên nh , William Averell harriman, ph tá B Tr ng Ngo i Giao ph trách Á Đông S V d i th i TT Kennedy, là ng i c k nham hi m và đ c ác đã dùng m i th đo n và bi n pháp l n l o đ gi t anh em TT Ngô Đình Di m và c v n Ngô Đình Nhu. Ông ta là h i viên h i kín Skull & Bones và là thành viên r t có th giá c a CFR. Năm 1968 khi

suy ra sách lược của chúng không bao giờ cũng như vậy chẳng: Cách chúng không bao giờ hiểu như thế là dùng một nhà nước không bao giờ toàn cầu để cai trị bởi các chuyên gia?!

Nước Mỹ Đang Tàn

Thời gian hai tuần đầu tháng 8-2010, sinh viên Mỹ tại Texas và một số tiểu bang khác đã kéo nhau xuống đường biểu tình. Họ xuống đường không mang khẩu hiệu “Make love, not war” (làm tình chứ không gây chiến) như thông thường, mà với biểu ngữ rất khác là “May God protect America from Socialism” (xin Chúa gìn giữ nước Mỹ khỏi chủ nghĩa xã hội). Và đây là vài câu trao đổi chớp nhoáng trên đường phố:

- Các em thấy xã hội chủ nghĩa có gì mà khó chịu? - một người phụ nữ đi xuống đường hỏi.

Sinh viên trả lời:

- Có nhiều lắm, ăn cắp của người giàu cho người nghèo là một. Điêu tạc không đúng. Không chỉ là sai lầm, mà bất cứ ở đâu có chủ nghĩa xã hội hoặc CS, chỗ có người nghèo càng nghèo thêm. Hãy nhìn vào các nước mà lý tưởng đi xuống như Cuba, Trung, Việt Nam, Nga, Venezuela, ở đó mọi thứ đều bị triệt tiêu hết.

Cuộc xuống đường ngày 28-8-2010 tại Washington do Glenn Beck tổ chức

Thời kỳ của cuộc tuần hành (28-8-2010), một cuộc xuống đường tuần hành khác vĩ đại với trên nửa triệu người tham dự diễn ra tại Washington do nhà truyền thông Glenn Beck tổ chức. Cuộc tuần hành đặt tên là Phục Hồi Danh Dự (Restoring Honor Rally). Cuộc tuần hành kêu gọi sự hồi sinh tôn giáo và văn hóa Mỹ, bởi vì nước Mỹ ngày nay đã đi lạc quá lâu vào đêm tối. Nước Mỹ cần trở về với Thiên đường.

Từ hai năm nay, phong trào Tea Party (Tea Party Movement) với mục đích kêu gọi nòng cốt Mỹ trở về nguồn với các giá trị truyền thống đã gây được những phản ứng đáng kể. Tôi nghĩ nếu, các ông cố viên đi theo đường lối của Phong Trào và được Phong Trào ủng hộ đã góp phần thành công.

Nòng cốt Mỹ lâu nay đi vào đêm tối vì cái mà một số người từng nói ra và gọi nó là “chính trị dòng chính” họ đang dần và được gọi là “truyền thống dòng chính” họ trở. Đó là con đường nhảm nhí. Sự thật là nòng cốt Mỹ đang đi theo vết chân xã hội chủ nghĩa qua toàn cầu hóa. Và sự thật còn là truyền thống dòng chính thiên tư đã từng hủy diệt VN, và nay đang hủy hoại các giá trị nhân bản của nòng cốt Mỹ. Tôi nghĩ nếu Mỹ đã nhận thức được điều đó, và họ đã bày tỏ ý thức bằng hành động. Các chính khách, các nhà truyền thông thì nên không biết đã thức tỉnh chưa?